

[Lange.]

hold, der var Aarsagen hertil. Jeg kan ikke give den ærede Ordfører Ret heri, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, fordi jeg for 8 Dage siden ved Behandlingen af Forslaget om de direkte Skatter indgaaende udtalte mig om Regeringens økonomiske Politik, som vi mener har været i høj Grad uheldig, meget lidt fremsynet, og i høj Grad har medvirket til, at vi er kommet i den økonomiske Situation, som vi i Øjeblikket befinder os i. Men som jeg sagde for 8 Dage siden, selv om vi ikke kan billige det, og selv om vi ikke har noget Ansvar for det, maa vi være med til at tage Følgerne af de uheldige Dispositioner. Pengene skal jo skaffes, og vi er villige til at medvirke hertil.

Jeg synes, at der over den Tale, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet holdt, var en sørgmodig Tone. Man havde ikke Indtryk af, at det var med nogen stærk Begejstring, at den ærede Ordfører gik ind for dette Regeringsforslag, og vi har det paa samme Maade hos os. Det er heller ikke med nogen Begejstring, at vi stemmer for det foreliggende Lovforslag, men ud fra den Opfattelse, at selv disse indirekte Skatter er at foretrække for en yderligere Forhøjelse af de direkte Skatter, anbefaler jeg mine Partifæller at stemme for det foreliggende Forslag ved tredje Behandling.

Axel Christensen: Man skulde, naar man hørte den ærede Ordfører for Venstre, nærmest tro, at der ikke var Brug for nye Skatter. Det ærede Medlem talte her, som om det var en ren Urimelighed med disse Skatter, men det ærede Medlem og hans Parti burde huske paa, synes jeg, at de ved adskillige Lejligheder har stemt for Love, som kostede en Del Penge, og derfor synes jeg, at det var en lidt forloren Indignation, det ærede Medlem lagde for Dagen med Hensyn til Forbavelsen over, at disse Penge nu skulde tilvejebringes. Den ærede Ordfører sagde ogsaa, at vi i Dag stod nøjagtigt, hvor Venstre for faa Maaneder siden havde peget paa, at vi vilde komme til at staa. Jeg kunde have Lyst til at stille det Spørgsmaal, om det ærede Medlem vil hævde, at Venstre eller det ærede Medlem for nogle Maaneder siden kunde sige, hvorledes vore Eksportpristal og Importpristal vilde komme til at ligge i Dag. Vidste det ærede Medlem virkelig noget om det paa det Tidspunkt, saa synes jeg næsten, man maa have Lov til at sige, at det ærede Medlem maa være i Besiddelse af en sjette Sans.

I den Situation, som Danmark befinder

sig i i Dag, stilles der store Krav til Statskassen. Det er derfor naturligt, at den højtærede Finansminister har været nødt til at skaffe Midler til Dækning af de ekstraordinære Udgifter, som man kan sige, at Dønningerne ude fra de krigsførende Lande har sendt ind over vort lille Samfund.

Baggrunden for disse Skatter er jo de meget store Udgifter, som Staten har og fremdeles maa paatage sig, saa længe den uhyggelige Krig raser omkring os, og vi føler os vel alle sammen her i Landet som gode Borgere forpligtede til at være med til efter Ævne at betale vore Skatter og bære det tunge Offer, som hele denne Situation paalægger os hver især. Naar man bliver stillet over for saa store ekstra Udskrivninger, som der her er Tale om, paa ca. 85 Mill. Kr., hvoraf en Del falder paa almindelige Forbrugsvarer, faar man en levende Forstaaelse af, at naar saadanne ekstra Udskrivninger er nødvendige i et lille neutralt Land, vil denne Krig blive uamaadelig dyr for Europa, saafremt den skal fortsættes i længere Tid. Og naar dertil kommer, at Indtjeningssevnen her i Landet bliver stadig ringere og ringere grundet paa dyrere og dyrere Produktionsomkostninger, tegner Billedet sig saadan for os alle sammen, at vi er klar over, at ingen her i Landet, selv ikke de med de allermindste Indtægter, kan blive fri for at være med til at bære Byrderne under det krigsmæssige Opgør, som foregaar omkring os.

Naar man staar over for en saadan Situation, kommer derfor efter min Mening almindelige Grundprincipper og Parti-programmer til kort. Vore Eksport- og Importtal har siden Krigens Begyndelse bevæget sig i en for os ugunstig Retning, Landets Købeevne er stærkt faldende, og Vareknaphed og mindre Beskæftigelse maa blive Følgen heraf. Derfor er jeg fuldt ud klar over, at Finansministeren har været nødt til at sætte ind med Afgifter paa en Række Varer, hvoraf Forbruget i hvert Fald for en Dels Vedkommende kan indskrænkes, uden at det kan siges at have særlig farlige Følger. Naar man ikke har taget adskillige af de store Raavaregrupper med under den foreslaaede ekstraordinære Beskatning, er det naturligvis ud fra den Betragtning, at man vil opretholde den hjemlige Produktion og Fabrikation i saa stor Udstrækning som muligt. Jeg er selvfølgelig klar over, at disse Forbrugsafgifter vil bevirke, at Forbruget paa en Række Omraader gaar ned, baade fordi Befolkningen ikke ser sig i Stand til at købe i det sædvanlige Omfang, og fordi den ser sin Fordel